

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti povinnej **M. P.**, bývajúcej v B., **o vymoženie 334,59 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8 Er 543/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 19. decembra 2013 sp. zn. 26 CoE 287/2013, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 25. decembra 2005 notárom JUDr. O. Ď. pod sp. zn. N..

Uznesením z 13. septembra 2013 č. k. 8 Er 543/2006-9 Okresný súd Komárno exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil. Vyslovil, že o náhrade trov exekúcie súdneho exekútora rozhodne v osobitnom uznesení. V odôvodnení uviedol, že oprávnená a povinná uzavreli zmluvu o úvere. Súčasťou tejto zmluvy je splnomocnenie, ktorým povinná splnomocnila advokáta Mgr. T. K. na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Poznamenal, že toto splnomocnenie je koncipované široko a všeobecne. Povinná sa podpisom zmluvy vopred vzdala svojich práv namietat' akúkoľvek skutočnosť týkajúcu sa predmetnej zmluvy a svojho záväzku. Teda povinnej bolo už v čase, kedy ešte záväzok neexistoval, odňaté právo namietat' výšku „uznaného“ dlhu v čase uznania. Súd prvého stupňa konštatoval, že ak v čase uzavretia zmluvy o splnomocnení neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška, v tomto čase nemohla povinná realizovať svoje právo dlh uznať alebo nie.

Potom ani nemohol byť Mgr. K. platne splnomocnený na takéto právo. Okrem toho poukázal súd prvého stupňa na § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na rozpor záujmov povinnej a ňou splnomocneného zástupcu. Z uvedených dôvodov vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením z 19. decembra 2013 sp. zn. 26 CoE 287/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení konštatoval správnosť zistenia skutkového stavu súdom prvého stupňa a jeho právne posúdenie, preto v celom rozsahu poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tieto dôvody opakoval. Na zdôraznenie správnosti okrem iného poznamenal, že súčasťou zmluvy o úvere bolo splnomocnenie aj s výberom konkrétneho advokáta, bez možnosti výberu povinnou. Odvolaciemu súdu bolo zrejmé, vzhľadom na množstvo obdobných prejednávanych vecí, že Mgr. K. opakovane vystupuje ako splnomocnenec povinných v ďalších obdobných veciach a aj ako splnomocnenec spoločností, ktorých predmetom činnosti je poskytovanie úverov. Keďže sa v tomto prípade jednalo o osobu známu práve oprávnenej, splnomocnenie, ktoré povinná udelila pri podpise zmluvy o úvere advokátovi, je pre existenciu rozporu záujmov neplatným právnym úkonom a uznanie dlhu je na základe takéhoto splnomocnenia absolútne neplatným právnym úkonom. Odvolací súd preto v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Návrhy oprávnenej na prerušenie konania odvolací súd zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom

(§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová